

Duhovna misao za V. Nedjelju kroz godinu

Kad je započeo svoje javno djelovanje među narodom, Isus je prvenstveno naviještao riječ Božju, što je narod bez daljnje opazio i upravo radi toga ga dolazio slušati. Njegova riječ je bila drukčija od riječi standardnih propovjednika koji počesto ni sami nisu vjerovali oni što su govorili ili nisu znali što govore. Znalo se također dogoditi da u određenim situacijama propovjednici ne znaju što reći, te onda prebace razmišljanja na aktualne političke teme nastojeći politikanstvom izazvati pozornost, umjesto da hrane duše vjernika neprolaznom hranom Božje riječi. A nije bila rijetkost da su usta propovjednika bila puna kritiziranja i moraliziranja, optuživanja i prozivanja, te su tako više odbijali nego pozivali, više tjerovali nego privlačili svoje slušatelje. Isus pak, osim što nije propovijedao ništa drugo osim riječi Božje, nije bio opterećen time što će ljudi misliti o njegovom propovijedanju, a još manje što će reći nedorasli propovjednici, nego je jednostavno propovijedao dajući najbolje što je mogao svojim slušateljima. Zato se oko njega gurao narod da čuje riječ Božju, a on je tražio prikladan način, pa i mjesto, da bolje navijesti poruku Božju. Zbog toga se znalo dogoditi vrlo zanimljivih situacija, pa i neočekivanih obrata u dušama njegovih slušatelja. Doista, obrat se dogodio upravo u dušama četvorice prvih učenika koji, kako vidimo, nisu imali namjeru slušati Isusov navještaj, nego su bili posvećeni ribarskom poslu. I što je najzanimljivije, Isusova riječ je u njihovim dušama ostavila više traga nego u dušama onih koji su se gurali za njim da čuju navještaj riječi Božje. Dopustimo mu da nam poremeti naše uobičajene sheme i navike, planove i projekte, jer će nam sigurno dati bolji život od onoga koji mi sami sebi isplaniramo. Nego krenimo za njim kao Učiteljem koji nam na zemlji pokazuje siguran put do neba.